

Innhold:

1.0 Studieprogram bachelor i dansekunst og koreografisk tenkning	
1.1 Kort oversikt over studiet	s.2
1.2 Kort beskrivelse av studiet	s.2
1.3 Utdanningens kunstneriske plattform og mål	s.3
1.3.1 Dansekunst	s.3
1.3.2 Dansekunstneren	s.3
1.3.3 Koreografisk tenkning	s.4
1.4 Utdanningens filosofiske og pedagogiske plattform og mål	s.4
1.4.1 Kroppssyn	s.4
1.4.2 Kunnskapssyn	s.4
1.4.3 Pedagogisk plattform	s.5
1.5 Opptakskrav og målgruppe for studiet	s.5
1.5.1 Formelle krav	s.6
1.5.2 Tilleggskrav	s.6
1.5.3 Målgruppe for studiet	s.6
1.6 Læringsutbytte / kompetansemål for studiet	s.7
1.6.1 Kunnskap	s.7
1.6.2 Ferdigheter	s.7
1.6.3 Generell kompetanse	s.8
1.6.4 Studiets relevans for arbeidsliv og videre studier	s.8
1.7 Studiets innhold og oppbygging	s.9
1.7.1 Fagemner 1.studieår	s.9
1.7.2 Fagemner 2.studieår	s.9
1.7.3 Fagemner 3.studieår	s.9
1.7.4 Emnestruktur	s.9
1.8 Studieprogresjon	s.10
1.8.1 Overordnet tema første studieår: kropp/rom	s.10
1.8.2 Overordnet tema andre studieår: kontekst/målgruppe	s.10
1.8.3 Overordnet tema tredje studieår: gjennomføring	s.11
1.9 Studiets arbeids- og undervisningsformer	s.11
1.9.1 Prosessuelt arbeid	s.12
1.9.2 Selvstendig arbeid	s.12
1.9.3 Veiledning	s.13
1.9.4 Prosjektoppgaver	s.14
1.9.5 Skriftlige fordypningsoppgaver	s.14
1.9.6 Møtepunkt	s.14
1.9.7 Forestillings – og festivaldeltakelse	s.14
1.9.8 Praksis	s.15
1.9.9 Loggføring	s.15
1.10 Vurdering	s.16
1.10.1 Vurdering av arbeids- og læringsprosess	s.16
1.10.2 Vurdering av eksamen	s.16
1.10.3 Krav for fullført BAgrad i dansekunst og koreografisk tenkning	s.17
1.11 Kopling til forskning, faglig og/eller kunstnerisk utviklingsarbeid	s.18
1.12 Studentutveksling og andre tiltak for internasjonalisering	s.19

Vedtatt av styret ved Høyskolen for dansekunst den 30.01.2014.

1. Studieprogram BA i dansekunst og koreografisk tenkning

1.1. Kort oversikt over studiet

Navn på studieprogram er: Bachelorstudium i dansekunst og koreografisk tenkning

Studiestedets navn er: Høyskolen for dansekunst

Studiestedet drives av: Høyskolen for dansekunst AS

Fører til kvalifikasjon: Bachelor i dansekunst og koreografisk tenkning

Normert tid: 3 år – fulltidsstudium. Studiet er inndelt i seks semestre.

Et skoleår består av 40 uker.

Studiepoeng: 180

Undervisningsspråk: Norsk, nordisk, engelsk

1.2 Kort beskrivelse av studiet

Det foreliggende studietilbudet *Bachelor i dansekunst og koreografisk tenkning* er utviklet med tanke på å føre frem til en treårig eksamen i dansekunst og koreografisk tenkning på lavere grads nivå. Studietilbudet er en kunstutdanning med hovedvekt på utøvende og skapende dans, og koreografisk praksis og tenkning.

Studietilbudet har en kunstfaglig og utforskende tilnærming til all læring. Grunnleggende bygger studiet på en dialogisk, individorientert pedagogikk, der veiledning av studentens egne kunstneriske prosesser er en sentral arbeidsmetode. Kunstnerisk utøvelse, faglig praksis og teori likestilles og integreres i hverandre innenfor de ulike fagemnene. Studentenes egne erfaringer, interesser og valg settes i sentrum. Studenten virker som utøvende i egne verk, alene eller i samarbeid med andre medstudenter og under veiledning. Studieprogrammet vektlegger refleksjon, dialog og samarbeid.

Gjennom studiet skal studenten kunne relatere studieprogrammets kunnskapstilfang til egne kunstneriske prosesser- og prosjektarbeid. Etter endt studie skal studenten kunne virke som dansekunstner i vid forstand. Det gjelder både innenfor og utenfor etablerte strukturer og rammer for dansekunst¹ og på nye arenaer og i møte med ulike målgrupper, bl.a. barn og unge.

Studiestedet tilstreber å være relevant og oppdatert i forhold til den praksis og virkelighet i dansekunstfeltet og samfunnet som studentene vil møte etter endt utdanning.

Studietilbudet skal holde et høyt internasjonalt kvalitativt nivå, basert på det fremste innen faglig- og kunstnerisk utviklingsarbeid og erfaringskunnskap innen feltene koreografi og dansekunst.

Studiestedet skal bidra til å formidle kunnskap og skape forståelse for kunstneriske metoder og uttrykk både nasjonalt og internasjonalt. Studiestedet skal arrangere seminarer og presentasjoner, samt legge opp til offentlige visninger av produksjoner der kunstnerisk utviklingsarbeid kan synliggjøres. Med det skal studiestedet bidra til kompetanseheving - og formidling i eget fagfelt, og til innovasjon og økt verdiskapning i samfunnet forøvrig.

¹ Dansekunstfeltet som utdanningen retter seg mot er i kontinuerlig utvikling og har mange ulike og differensierte uttrykksformer, som varierer med lokale og kulturelle forhold.

Studiestedet Høyskolen for dansekunst og studieprogrammet *Bachelor i dansekunst og koreografisk tenkning* bygger videre på studieprogrammet i samtidsdans utviklet ved fagskolen Skolen for Samtidsdans².

Studiestedet inngår i flere nasjonale og internasjonale nettverk og samarbeider med flere kunstinstitusjoner. Bl.a. samarbeider studiestedet med Rom for Dans³ i Oslo, om å implementere nye forståelser og kompetanse omkring skapende arbeid, bl.a. med barn og unge, både gjennom undervisning og praksissamarbeid.

1.3. Utdanningens kunstnerisk plattform

1.3.1. Dansekunst

Dansekunst kan beskrives som performative kunstuttrykk med base i dans og bevegelse, som realiseres i møte med publikum.

For *Høyskolen for dansekunst* er de karakteristiske trekkene ved ny dansekunst at den:

- tar utgangspunkt i de menneskene som utøver den
- skaper kontinuerlig sine egne former og arbeidsmetoder
- er relasjonell og tids- og stedbundet
- er bevisst sin historiske⁴ forankring

Høyskolen for dansekunst stiller seg åpen til hva dansekunst er, kan være eller skal bli. Utdanningen skal gjøre studenten i stand til selv å manøvrere i et kunstlandskap i stadig forandring. Studentene opparbeider gjennom studiet en solid verktøykasse for å kunne arbeide mest mulig selvstendig med koreografi og dansekunst. Studenten løser ulike problembaserte oppgaver under veiledning, og får erfaring med å møte reelle kunstneriske utfordringer. Studenten utfordres til å ta egne valg, analysere disse og utvikle egne strategier og metoder tilpasset egne kunstneriske prosjekter. På den måten skal studenten ikke bare bli i stand til å løse en gitt oppgave, men også være pådrivere til å definere og utvikle egne kunstprosjekt, opprettholde en egen kunstnerisk praksis, og derigjennom kunne bidra til forandringer i eget kunstfelt.

1.3.2. Dansekunstneren

Dansekunstneren som utdannes ved Høyskolen for dansekunst kan knyttes til auteurbegrepet⁵,

² www.samtidsdans.no, 2-årig fagskole godkjent av NOKUT.

³ www.romfordans.no Rom for Dans ble etablert i 2005, og er en kunstinstitusjon og kompetansesenter med spisskompetanse på barn og unges deltakelse i dansekunst, støttet av Norsk Kulturråd.

⁴ Utviklingen av den moderne dansen i det 20. århundre kan sees som et kontinuerlig utviklingsløp hvor måter å forstå og skape dans på ble utforsket. På den måten ble nye begreper og koreografiske uttrykk utviklet, definert og tydeliggjort, ofte gjennom brudd med tidligere tradisjoner og praksiser. Skolen knytter seg an til denne utforskende tilnærmingen til dansekunst, som fikk et nytt omdreiningspunkt på 1960 tallet med bl.a. kunstnerne tilknyttet Judson Church Theater, og utviklingen av release arbeidet og kontaktimprovisasjon som fulgte på 1970 tallet. Fra at dansen var bygget opp rundt sterke hierarkiske strukturer, knyttet til vektleggingen av den eksepsjonelle solisten og hvor danseren ble sett som et instrument for koreografen, åpnet det seg nå en helt annen og mer egalitær måte å skape og praktisere dans på. Inkludert et danseuttrykk hvor bevegelsespråket ble mer hverdagslig og koreografiene basert på scores, mer lik jazzmusikken. En utviklingslinje som utdanningen på mange måter viderefører inn i en ny tid og sammenheng. Utdanningen drar også veksler på utviklingen av den moderne dansen i Europa, som i møte med impulsene fra USA på 1960 tallet, frambrakte størrelser som Pina Bauch, og senere den "Flamske bølgen;" den som kom til å definere mye av den europeiske scenekunsten fra slutten av 1980 tallet fram til 2000 tallet. Utdanningen har også tatt opp i seg impulser fra performancekunst og den performative dreiningen innen billedkunst knyttet til en relasjonell estetikk. Utdanningen er slik et resultat av en kunstnerisk prosess som utforsker hva dans som praksis og koreografisk tenkning kan bety i vår tid.

⁵ Auteur: forfatter, opphavsmann til kunstverk; f.eks. filmregissør som gir sine filmer et personlig (kunstnerisk) preg (*Store norske leksikon*). I teateret brukes begrepet om regissøren som skriver sine egne verk, ev. kollektivt med utøverne.

som betegner utøveren som er kunstnerisk ansvarlig for den kunsten som produseres, altså en dansekunstner som kan skrive sine egne verk, stå i og utøve på samme tid, gjerne i samarbeid med flere kunstnere.

En slik dansekunstner stilles ansvarlig for sine valg. Dansekunstneren må forstå sitt eget prosjekt i møte med andre, kunne jobbe tverrfaglig/tverrkunstnerisk, samarbeide og delta i andres prosjekter. Dansekunstneren stiller gjerne spørsmål ved hva dans kan være i stedet for å reprodusere etablerte oppfatninger om dette, initierer gjerne egne prosjekter og konsepter der kunsten kan utvikles og få nye uttrykk. Dialog, refleksjon og deltakelse i diskursene omkring dansekunst blir også en viktig del av denne type praksis.

1.3.3. Koreografisk tenkning

Koreografi var opprinnelig et begrep for notasjon av dansebevegelser (av gresk *khoreia* dans og -*grafi* skrift).⁶ Koreografi kan i dagens dansekunsthelt defineres som begrepet for strukturert bruk av bevegelse (kropp i tid og rom) for å skape kunstnerisk form.

Koreografisk tenkning innebærer å kontinuerlig stille spørsmål om hva dans og koreografi kan være, hvor dans og koreografi kan foregå og hvordan dans og koreografi kan møte sine omgivelser. Begrepet koreografisk tenkning kan forstås både i en fenomenologisk⁷ forstand, slik at tenkningen relaterer seg til kroppslig erfaring og praksis, og kan likeledes være konseptuelt forankret. Koreografisk tenkning betegner med andre ord et forholdningssett til strukturering av bevegelse i tid og rom i vid forstand.

1.4. Utdanningens kropps- og kunnskapssyn og pedagogiske plattform

1.4.1. Kroppssyn

Utdanningen ved Høyskolen for dansekunst baserer seg på et fenomenologisk syn på kropp og bevegelse⁸, med den levde, subjektivt erfarte kroppen som et sentralt begrep. Den levde kroppen ses som en relasjonell og personlig kropp som erfares, tematiseres og engasjeres i praksis.⁹

Det ligger i Høyskolen for dansekunsts grunnfilosofi at alle mennesker har et eget ekspressivt kroppslig uttrykk som er typisk for dem. Det er disse individuelle uttrykkene utdanningen ønsker å bevisstgjøre, styrke og fasilitere for at studenten kan ta i bruk i egen dans og i egne koreografiske arbeid.

1.4.2. Kunnskapssyn

Høyskolen for dansekunst ser på læring som en aktiv prosess der kunnskap stadig skapes på nytt i nye sammenhenger, i et møte mellom lærer og student. Kunnskapen konstrueres i en intersubjektiv, sosiokulturell sammenheng¹⁰. Studenten konstruerer sin egen kunnskap og læring

⁶ Store norske leksikon

⁷ Jfr. fenomenologisk filosofi og dens dialektiske forståelse av kroppen.

⁸ Jfr. fenomenologi filosofi ved bl.a. Merleau-Pointy, 1908-1961. "Den levde kroppen" er et av filosofen Merleau-Pointys sentrale begreper. Han hevder at erfaringen av å eksistere i verden er noe vi først og fremst har og gjør som kropp. Merleau-Pointys kroppssubjekt er et persiperende og uttrykkende subjekt som eksisterer i en dynamisk og alltid bevegende relasjon til verden, og ikke som et objekt. (Merleau-Pointy 1962)

⁹ Dette kroppssynet er utdypet i boken "Hva er kropp", Gunn Engelsrud universitetsforlaget 2006, og boken er pensum i utdanningen.

¹⁰ Jfr. sosialkonstruktivistisk læringsteori fra bl.a. Lev Vygotskij 1896-1934.

gjennom aktivitet og subjektive prosesser¹¹, og læringen er motivert av studenten selv.

Det står sentralt i utdanningen at estetiske prosesser ses som en viktig erkjennelsesvei. Gjennom utdanningens individorientering opparbeides en individuell, unik kunnskap om dansekunst hos hver enkelt student.

1.4.3. Pedagogisk plattform

Utdanningen har en pedagogiske plattform der individorientert¹² undervisning og tilpasset opplæring står sentralt. Den enkelte students selvstendige valg og medbestemmelse er med på å forme læringen og videreutvikle faget. Fagstoffet og undervisningen gir altså ikke mening alene. Det er i møtene mellom fagstoffet, individet, alle involverte/omverdenen og de oppgavene studentene til en hver tid skal løse, at læringen oppstår.

Organiseringen av undervisningen og undervisningsmetodene blir viktige i en slik pedagogikk. Mye av undervisningen ved Høyskolen for dansekunst baserer seg på problembasert læring, med gitte prosjektoppgaver som ligner på situasjoner studenten vil møte etter utdanningen. Studenten gis spesifikke faglige og kunstneriske utfordringer, og verktøy for problemløsning. Undervisningsmetodene og verktøyene som gis er med på å forme læringen, men er fleksible og i stadig utvikling slik at de tilpasses studentens individuelle valg.

I prosjektoppgavene utfordres studenten til analyse, avgrensning, definisjon av egne problemstillinger innen oppgaven, utvikling av egne idéer, strukturering av egen prosess, vurdering, redigering, planlegging, valg med sikte på løsning, gjennomføring og evaluering. Undervisningen tilpasses studentens utviklings- og mestringsnivå gjennom at studenten velger sin innfallsvinkel til oppgaven og veiledes tett omkring egne valg og forståelse av disse. Dette gjenspeiles i arbeidsformer som presenteres lenger ned.

Dialog og samarbeid vektlegges i undervisningen, både mellom student - lærer¹³ og mellom student - student. Det blir lærerens oppgave å sikre at studenten får dekket et definert kunnskapsområde, presentere det som spørsmål og oppgaver, lede studenten inn på et fagfelt knyttet til problemets relevans, og hjelpe studenten å se overføringsverdi. I større oppgaver og gruppearbeid der studentene jobber sammen om en problemsituasjon eller sammensatt oppgave, må læreren også kunne ta i bruk ressurser på tvers av fagemner, slik at et fag ikke ses isolert, men i sammenheng.

Prosesen og læringen oppsummeres og evalueres formativt av student og veileder underveis, og vurderes både formativt og summarisk av intern og ekstern sensor ved eksamen.

Gjennom å opparbeide en faglig forståelse for konsekvensene av egne faglige og kunstneriske valg, kan studenten etter hvert begrunne egne valg, bedømme kvaliteten i valgene, og møte innspill, konvensjoner og forventninger utenfra. Studenten utvikler gjennom dette en yrkesrelevant måte å arbeide på, en kunstnerisk, utforskende prosessorientert arbeidsform.

¹¹ Jfr. John Dewey, 1859-1952, "Learning by doing"

¹² Den individorienterte pedagogikken har røtter helt tilbake til den progressive pedagogikken og Jean-Jacques Rousseau 1712-1778, og skiller seg i dag fra den fagorienterte pedagogikken, der en videreføring av faget står i sentrum.

¹³ Alle lærere ved Høyskolen for dansekunst skal også ha veiledningskompetanse, slik at dialog og individuell veiledning blir en del av all undervisning.

1.5. Opptakskrav og målgruppe for studiet

1.5.1 Formelle krav

Formelt opptakskriterium til bachelor i dansekunst og koreografisk tenkning ved Høyskolen for dansekunst er fullført videregående opplæring med generell studiekompetanse, eller likeverdig kompetanse.

Opptak skjer på grunnlag av formelt opptakskriterium og opptaksprøver.

Unntak fra krav om generell studiekompetanse gjelder for søkere som gjennom annen dokumentert utdanning og opptaksprøve kan dokumentere likeverdig kompetanse med de fastsatte krav for opptak, og spesielle faglige kvalifikasjoner innen dansekunst og koreografisk tenkning.

Skolen regner de formelle kravene til opptak for å være i samsvar med nivå og kunnskapsmål for å kunne begynne i første semester av studiet bachelor i dansekunst og koreografisk tenkning.

Søkere skal fylle ut søknadsskjema som fås ved henvendelse til skolen eller på skolens webside. Egenerklæring om helse og politiattest må legges ved søknaden.

Søker må legge ved bekreftede kopier av vitnemål fra utdanning og/eller bekreftelser på arbeidserfaring, fullførte kurs eller annen relevant realkompetanse. Utdanning i utlandet skal dokumenteres med skriftlige fag- og studieplaner og vitnemål.

Søknader skal sendes innen søknadsfrist.

1.5.2. Tilleggskrav

Alle søkere vurderes i praktisk/kunstnerisk opptaksprøve og intervju. Bestått opptaksprøve sammen med oppfylte formal- og/eller realkompetansekrav danner grunnlag for opptak.

Juryen skal i opptaksprøve vurdere søkerens treningsbakgrunn og kunstneriske arbeid sett opp mot bl.a.:

- bevegelsesforståelse
- forståelse for komposisjon
- erfaring med å ta kunstneriske valg omkring kropp, rom og tid
- evne til samarbeid og kommunikasjon
- motivasjon og forståelse for studieprogrammets innhold
- interesse for dialogisk og prosessorientert arbeid
- interesse for å reflektere over hva dans som praksis og kunstform kan være

1.5.3. Målgruppe for studiet

Studiet er særlig velegnet for personer som har erfaring innenfor:

- dans og/eller andre beslektede kunsthøgskolefag
- koreografisk praksis
- pedagogisk arbeid der bevegelse ses som del av læringsprosessen

1.6. Læringsutbytte/kompetansemål for studiet

Studiet har en total læringsutbyttebeskrivelse jfr. Nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk. Læringsutbyttebeskrivelsene er valgt med tanke på å fylle kompetansekrav i kunstfeltet det utdannes til.

Kunnskap, ferdigheter og kompetanse som utvikles i studiet skal bidra til å nå utdanningens overordnede mål om å gjøre studentene i stand til å etablere og drive virksomheter med base i skapende dans, alene eller i samarbeid med andre.

En kandidat med fullført kvalifikasjon *Bachelor i dansekunst og koreografisk tenkning* ved *Høyskolen for dansekunst* skal ha følgende totale læringsutbytte definert i kunnskap, ferdigheter og generell kompetanse:

1.6.1.Kunnskap

Kandidaten:

- har bred kunnskap om egen kropp, egne bevegelsesmuligheter og -uttrykk
- har bred kunnskap om rom og tid som koreografiske størrelser
- har bred kunnskap om prosessorientert arbeid, med forståelse for ulike faser i en skapende prosess og metoder for å skape progresjon, fra idé til ferdig kunstproduksjon
- har bred kunnskap om egen kommunikasjon i og omkring egne dansekunstprosjekter
- har kunnskap om ulike målgrupper for dansekunst, med barn og unge som en viktig referanse- og målgruppe
- har kunnskap om produksjon av dansekunst, og kjenner til ulike arbeidsoppgaver og problemstillinger som kan oppstå
- kjenner til ulike forsknings- og utviklingsarbeid, teknikker og tradisjoner som ligger til grunn for utdanningen og de ulike fagmennene
- kan oppdatere sin kunnskap innen dansefag, koreografiske fag, kommunikasjonsfag, produksjonsfag og prosjektarbeid

1.6.2.Ferdigheter

Kandidaten:

- kan anvende dansetekniske prinsipper for å utøve egen dans
- kan anvende koreografiske verktøy og teknikker som er relevant for eget arbeid og uttrykk
- kan anvende relevante kommunikasjonsverktøy, i ulike faser av et dansekunstnerisk arbeid og i møte med andre kunstnere, samarbeidspartnere og ulike publikum
- kan anvende kunnskap og metoder som utvikles gjennom studiet, til både å artikulere og videreutvikle eget bevegelsesuttrykk og relatere dette til kunstneriske prosjekter, enten disse er egendefinerte eller gitt av andre oppdragsgivere
- kan planlegge og gjennomføre dansekunstprosjekter, eller andre kulturelle tiltak med base i dans, i ulike kontekster
- kan anvende komplimenterende uttrykk som stemme, tekst, lyd/musikk, kostyme, scenografi/objekt og lys i egne dansekunstprosjekter
- kan reflektere over egne kunstneriske valg og egen kunstnerisk praksis, muntlig og skriftlig, og justere denne under veiledning
- kan finne frem til, vurdere og henvise til informasjon og fagstoff fra de ulike fagområdene i studiet, i analyse og beskrivelse av egne dansekunstprosjekter

1.6.3. Generell kompetanse

Kandidaten:

- har kunnskap om ulike etiske og estetiske perspektiver knyttet til kropp, dans, læringsmetoder og kommunikasjon med ulike målgrupper
- kan vise samarbeidsevne og ansvarlighet og delta i tverrfaglig arbeid, i møte med andre utøvere/kunstnere, i tråd med etiske retningslinjer
- kjenner til nytenkning og innovative prosjekter som utfordrer hva dansekunst kan være og hvordan koreografisk tenkning kan påvirke dansekunsten
- kan delta i en nasjonal og internasjonal diskurs innen dansekunstfeltet og kan diskutere egen kunstproduksjon med andre kunstnere og publikum, og med det bidra til utvikling av god dansekunstnerisk praksis
- har kjennskap til hvordan kultursektoren er organisert, samt hvilke politiske rammevilkår som gjelder for dansekunst

1.6.4 Studiets relevans for arbeidsliv og videre studier

Studiet utdanner dansekunstnere til et kunstfelt. Her definerer og gjennomfører dansekunstneren sine prosjekter alene eller i samarbeid med andre kunstnere og/eller institusjoner. Det frie feltet finansieres i hovedsak av det offentlige og må forholde seg bevilgende myndigheters retningslinjer.¹⁴ Studiet vektlegger at kunstneren kan stå i egne og andres prosjekter *både* som utøver, medskapende og ansvarlig kunstner.¹⁵

Studiet kvalifiserer for arbeid med dansekunst og kulturarbeid i vid forstand. Den koreografiske tenkningen gjør at dansekunstnerens arbeid kan plasseres på ulike arenaer¹⁶ og i dialog med ulike målgrupper,¹⁷ og gjør at studenten etter endt utdanning kan virke som aktører i kunst- og samfunnsliv generelt.

Etter avsluttet studium skal studenten være i stand til å etablere og drive egen virksomhet med base i skapende dans, alene eller i samarbeid med andre.

Studiet kvalifiserer studenten til å søke opptak på masterprogram i koreografiske fag, dansefag og andre relevante masterstudier omkring kropp/bevegelse, kunst og kommunikasjon.

1.7. Studiets innhold og oppbygging

Studieprogrammet er inndelt i 5 fagemner, som til sammen danner grunnlag for den kunnskap som utvikles, og de ferdigheter og kompetanser studenten skal ha tilegnet seg gjennom studiet:

¹⁴ for eksempel Norsk Kulturråd, Fond for utøvende kunstnere, Den Kulturelle skolesekken, og andre bevilgende myndigheter, støtteordninger og oppkjøpere av ny dansekunst.

¹⁵ Dette kan være på etablerte dansescener, ved festivaler og scenekunstinstitusjoner nasjonalt og internasjonalt. I Norge i tillegg i Den Kulturelle skolesekken, ved regionale kompetansesentre for dans, kulturskoler, grunnskoler, barnehager, andre offentlige eller private institusjoner, næringsliv, helsevesen etc. I tillegg til i prosjekter i det offentlige rom, på nye arenaer, i egnede fora, i virtuelle rom, både nasjonalt og internasjonalt.

¹⁶ På steder og i formidlings- og kommunikasjonsformer som ennå ikke er definert eller prøvd ut.

¹⁷ Her menes alt fra et dansepublikum som oppsøker en dansescene, via barn/unge i skolen, ulike grupper som ikke forventer å oppleve dansekunst, til enkeltmennesker som gjennom nyskapende prosjekter berøres av dansekunst og koreografisk tenkning uten å være klar over det.

1.7.1. Fagemner 1.studieår

1. Dansefag del 1
2. Koreografiske fag del 1
3. Kommunikasjonsfag del 1
4. Produksjonsfag del 1
5. Prosjektarbeid del 1 og bachelor-prosjekt, forarbeid

1.7.2. Fagemner 2. studieår

1. Dansefag del 2
2. Koreografiske fag del 2
3. Kommunikasjonsfag del 2
4. Produksjon del 2
5. Prosjektarbeid del 2 og bachelor-prosjekt, forarbeid

1.7.3. Fagemner 3. studieår

1. Dansefag del 3
2. Koreografiske fag del 3
3. Kommunikasjonsfag del 3
4. Produksjonsfag del 3
5. Prosjektarbeid del 3 og bachelor-prosjekt

1.7.4. Emnestruktur:

For å beskrive studie- og arbeidsomfang i fagemnene, brukes måleenheten studiepoeng. 60 studiepoeng tilsvarer ett års fulltidsstudium. Et studiepoeng tilsvarer 25 faktiske arbeidstimer for studenten.

Oversikt over alle emner med studiepoeng:

Emne	Studiepoeng pr. studieår:		
	1.år	2.år	3.år
Dansefag del 1	20		
Koreografiske fag del 1	20		
Kommunikasjonsfag del 1	5		
Produksjonsfag del 1	5		
Prosjektarbeid del 1 og ba-prosjekt, forarbeid	10		
Dansefag del 2		15	
Koreografiske fag del 2		20	
Kommunikasjonsfag del 2		5	
Produksjon del 2		5	
Prosjektarbeid del 2 og ba-prosjekt, forarbeid		15	
Dansefag del 3			10
Koreografiske fag del 3			15
Kommunikasjonsfag del 3			5
Produksjonsfag del 3			5
Prosjektarbeid del 3 og ba-prosjekt			25
Sum	60	60	60

1.8. Studieprogresjon

Studieprogrammet er lagt opp med sikte på at det skal kunne identifiseres en konsistent sammenheng mellom de overordnede mål for programmet, læringsutbyttebeskrivelsene, faglig innhold, den faglige oppbygningen og arbeidsmåter.

Hvert studieår er organisert i overordnede tema som skal fungere sammenbindende mellom emnene, og bidra til å kunne identifisere progresjon hos studentene. Ut fra overordnet tema for de tre skoleårene, organiseres studiet i spesifiserte undertema, der definerte undervisningsmål i studieplan og semesterplanen inngår. Dette danner igjen grunnlag for større og mindre prosjektoppgaver. Tema fra prosjektoppgavene inkluderes i undervisningen i alle fagemnene. På den måten sikres at verktøyene som gis i det enkelte fagemne er relevante og står i sammenheng med de til en hver tid overordnede temaene, undertemaene og prosjektoppgavene.

Alle fagemnene er obligatoriske i sin helhet, men prosjektoppgavene inneholder fleksible strukturer med plass til at studentene kan finne sin innfallsvinkel til oppgavene. Slik kan de faglige målene anvendes for og tilpasses til den enkelte students prosess, interesser og kunstneriske valg.

1.8.1. Overordnede tema første studieår: Kropp/rom

Studiet tar utgangspunkt i studentens tidligere erfaring med bevegelse og dans. I det første studieåret blir det lagt vekt på at studenten skal utforske egen dansekompetanse, eget bevegelsesrepertoar, vanemønster og muligheter i kroppen, eget syn på kropp og dans, og utvikle forståelse for egne valg med bevegelse.

Studenten øves i å koreografere på egen kropp og ta i bruk og kommunisere rundt egne kroppslige uttrykk, i soloarbeide og i duo.

Studenten får grunnleggende opplæring i koreografiske fag, og arbeider med å forstå kroppen i tid og rom. Studenten gis en innføring i musikk, lyd og stemme som komplimenterende uttrykk.

Studentene får innblikk i ulike kommunikasjonsteorier og -strategier, lærer å forholde seg til hverandre, delta i samarbeidsprosjekter og begynner å forstå egen kommunikasjon i og om kropp og dans.

Studentene deltar i minimum ett kunstfaglig prosjekt der de virker som medskapende utøvere i samspill med barn og unge.

1.8.2. Overordnede tema andre studieår: Kontekst/målgruppe

Andre studieår viderefører og fordypet temaer fra første studieår om kropp og rom. Det arbeides videre med kommunikasjon, med flere kommunikasjonsverktøy og utdypende erfaringer om samarbeid, og studenten får i større grad selv velge hvilke av sine medstudenter han/hun ønsker å samarbeide med.

Studenten får innblikk i hva relasjonell kunstnerisk praksis kan være, og utfordres i forhold til hvilket rom og/eller hvilken kontekst dansen settes inn i. Det arbeides med å møte ulike

publikumsgrupper. Studenten arbeider med steds spesifikt arbeid. Studenten arbeider med å ta i bruk det tradisjonelle scenerommet.

Komposisjon med ulike virkemidler videreføres, og det arbeides med komplimenterende uttrykk som tekst, kostyme, objekt/scenografi og lys.

Studentene gjennomfører et målgruppespesifikt gruppeprosjekt, der målgruppen defineres til barn/unge i barnehage og grunnskole.

Studenten deltar i større forestillingsproduksjoner, og arbeider med å forstå alle faser fra utvikling av en idé til kunstprosjektet møter publikum. Studenten får en innføring i oppbygningen av en skriftlig prosjektbeskrivelse med beskrivelse av tema og kunstnerisk målsetning.

1.8.3. Overordnet tema tredje studieår: Gjennomføring

Tredje studieår viderefører og fordyper temaer fra første og andre skoleår, om kropp, rom, kommunikasjon, kontekst og målgruppe. Studenten får nye verktøy og metoder for å opparbeide en sterk teknisk, artikulert kroppslig forståelse knyttet til egen dans, og utfordres til å utvikle egne koreografiske strategier for å oppnå ønsket uttrykk.

Studenten deltar i tverrfaglige samarbeidsprosjekter og det å innta ulike roller i et kunstprosjekt. Studenten får verktøy for å kommunisere egne prosjekter på ulike måter og i ulike sammenhenger.

Studenten utfordres til koreografisk tenkning utenom de tradisjonelle rammene for hva dansekunst og koreografi kan være, og arbeider med å analysere og reflektere over egne og andres dansekunst og dens betydning i en større sammenheng.

Studenten har en praksisperiode ved en selvvalgt kunstinstitusjon, hos en koreograf, gruppe eller annen arbeidsplass som kan knyttes til ett eller flere av fagemnene ved skolen.

Kompetanse omkring kropp, rom, kommunikasjon og dansekunstneriske prosesser settes i relasjon til pedagogisk teori og didaktikk, og studenten skal i gruppe ha ansvar for å gjennomføre en workshop med sine medstudenter, under veiledning.

Studenten får verktøy for produksjon, herunder skriftlig beskrivelse av prosjektet, budsjettarbeid, markedsføring/synliggjøring/salg, gjennomføring og dokumentasjon.

Studenten skal i løpet av 3. studieår definere og virke som utøver i sitt eget bachelorprosjekt, alene eller i samarbeid med en eller flere medstudenter.

1.9. Studiets arbeids- og undervisningsformer

Det å arbeide med kunst innebærer å gå en vei som ikke er ferdig opptråkket. Disse aspektene gjør at arbeidsmetoder ofte preges av en prosessorientert utforskning av hva kunstverket er eller kan bli, og også hvilke metoder som kan tas i bruk. Det er her, i det utforskende, skapende arbeidet, at starten på det kunstneriske ligger, det er her den koreografiske tenkningen oppstår, som gir nye uttrykk og gjør at dansekunsten forandres.

Fagstoffet formidles i stor grad gjennom undersøkende metoder, der den enkeltes utforskning og innspill gir nye muligheter i fagstoffet, noe som gjør studenten til en medskaper av nytt innhold i

læringsstoffet. Temaer som kommer fra studentenes arbeid kan tilbakeføres og igjen bli undervisningstemaer. Slik sikres også nyskaping i forholdet mellom lærere/veiledere og studenter og i forhold til de tema som bringes inn i undervisning og veiledning.

Arbeids- og undervisningsform kan være:

- lærerstyrte praktiske kollektive undervisningsøkter, for eksempel danseklasser, teoretiske forelesninger og prosessuelt arbeid
- individuelt selvstendig arbeid med tilrettelagt veiledning, inkludert eksamensforberedelser
- prosjektoppgaver
- skriftlige fordypningsoppgaver
- møtepunkter rundt faglige og kunstneriske prosjektarbeid
- forestillings – og festivaldeltakelse
- kollektive og individuelle praksisopplegg
- loggføring

Det er obligatorisk fremmøte og det kreves aktiv deltakelse. jfr. reglement og vurderingskriterier. I tillegg kreves gjennomførte pålagte oppgaver underveis, og innlevering av avsluttende skriftlige og praktisk-kunstneriske oppgaver.

Undervisningsformer og arbeidsmetoder som er spesifikke for Høyskolen for dansekunst utdypes under.

1.9.1. Prosessuelt arbeid

Det prosessuelle, skapende arbeidet inngår både i store deler av den lærerstyrte undervisningen og i det selvstendige arbeid, og består av flere faser:

Utforskning: Det prosessorienterte arbeidet innebærer at studentene lærer å arbeide intuitivt, slippe kontrollen og ikke vite hva som kommer ut som resultat av prosessen, altså å være i kaosprosesser der utfallet ikke er gitt. Dette kan ses som en måte å arbeide på der ”alt er tillatt”, en utforskende fase, som er et element gjennom hele den kunstneriske prosessen.

Analyse: Analyse er en viktig del av prosessorientert arbeid, først som en analyse av oppgaven, så analyse som et redskap for å kontinuerlig vurdere idéer, innspill og retninger som oppstår. Studenten bruker også analysen til å avgrense, både egen vinkling innenfor oppgaven og etter hvert trekke ut essensen av prosessen, finne og samle på det ”materiale” som oppstår og vurdere hva som kan tas med videre i prosessen.

Valg: Det å ta bevisste valg innebærer at studenten må kunne planlegge, slik at nødvendige valg kan tas i riktig tid, prosjektet kan redigeres underveis. Valgene kan så repeteres og prosjektet kan gjennomføres med sikte på en løsning.

Evaluerings: I det prosessuelle arbeidet utvikles ny forståelse og nye metoder, og en evaluering og vurdering av hva som er utviklet og oppnådd er derfor også en viktig del. Gjennom evaluering kan tidligere erfaringer og kompetanse settes i forhold til ny læring, og prosessen og resultatene forankres i den enkelte og tas med videre.

1.9.2. Selvstendig arbeid

Gjennom undervisning og veiledning er hensikten å stimulere studentene til å kunne arbeide mest mulig selvstendig med de verktøy som til en hver tid gis i undervisningen, slik at de kan bli i stand til å ta ansvar for egen læring og utvikling. Selvstendighet i den faglige- og kunstneriske

prosessen bygges gradvis opp gjennom de tre studieårene. Målsetningen er at studenten etter endt utdanning skal kunne være pådriver og opprettholde en egen kunstnerisk praksis, og kan ta ansvar for egen videreutvikling og oppdatering.

Selvstendig arbeid som arbeidsform benyttes på flere nivå:

- under utforskning i lærerstyrt undervisning, der studentene får mulighet til å arbeide videre med problemstillinger og utfordringer fra undervisningen, under veiledning. Det kan for eksempel være å fordype seg i spørsmål som angår egne bevegelsesløsninger, utvikling av teknikk, utprøving av metoder, utarbeidelse av materiale, og for å utforske hvordan gitte metoder kan igangsette og utvikle kunstneriske materiale.
- i egentrening/egen kunstnerisk praksis, der studenten trenes til gradvis å ta større ansvar for egen bevegelsespraksis/kunstneriske praksis, under veiledning.
- i prosjektoppgavene, der studenten i større og større grad får ta ansvar for egen tid og progresjon, under veiledning. Dette bygges gradvis opp gjennom studiet.
- i skriftlige prosjektoppgaver, under veiledning.

Studentene er til en hver tid organisert i par eller grupper, der de fungerer som hverandres samarbeidspartner/coach, og der de deltar i analysen av hverandres selvstendige arbeider, sammen med veileder. Det selvstendige arbeidet hos den enkelte student er dermed alltid i dialog med medstudenter og veileder, og studenten er aldri alene. Ved at studentene også deltar i hverandres veiledning, opparbeides et metaperspektiv på hvordan veiledning og kommunikasjon kan fungere som en støtte i en selvstendig, skapende prosess.

1.9.3. Veiledning

Den individuelle veiledningen er en sentral undervisningsform i studiet. Veiledningen er et viktig stimuli og et redskap for å skape progresjon i en kreativ prosess. Den individuelle veiledningen krever at underviseren møter studenten ut fra den enkelte students behov, potensialer og mål.

Gjennom veiledning inspirert bl.a. av den filosofiske samtalen¹⁸ arbeides det med hvordan studentene kan reflektere rundt egen dansekunstnerisk prosess. Gjennom veiledningen kan nye perspektiver utvikles, forstås og granskes videre, endringsprosesser kan settes i gang, og et faglig og kunstnerisk mål kan nås. Veileder vil kontinuerlig komme med tilbakemelding, gi innspill og utfordre studenten til å reflektere over og tydeliggjøre de kunstneriske valgene som tas og de verktøyene som tas i bruk. Veiledningen har altså både et prosess- og et målfokus. Refleksjoner og analyse knyttes direkte til teori om dansetradisjoner¹⁹.

Veiledningen skal gi studenten spørsmål og innspill, metoder og verktøy, slik at studenten etter hvert blir i stand til selv å se potensialet og å ta egne valg i eget dansekunstnerisk arbeid.

¹⁸ Den filosofiske samtalen har .."en prosessuell form, hvor veien frem til en overbevisning eller klargjøring av meninger, opplevelse og oppfatninger, blir sett på som avgjørende, og [samtalen] gjør også de andre deltakere i utviklingen som finner sted. Essensen uttrykkes i det prosessuelle og ikke kun i målet ved enden av prosessen." (Inga Bostad, "Dialog og danning", s.36, Spartacus Forlag, Oslo, 2007).

¹⁹ Poenget her er å stimulere studentene til å forstå hvordan det å danse alltid er kontekstbundet. Ved å være bevisst hvordan de selv er plassert i en tradisjon kan de eksperimentere rundt dette og dermed spille på forholdet mellom nærhet og distanse: både til seg selv som personer og til tradisjoner (diskurser).

1.9.4. Prosjektoppgaver

I prosjektoppgavene arbeider studenten alene eller deltar i gruppearbeid, med faglige- og kunstneriske presentasjoner som resultat. I gruppearbeid jobber studentene i flate strukturer og trenes i å samarbeide i former som ligner på den virkelighet de møter i yrkeslivet. Hver av prosjektoppgavene bygger videre på den forgående, slik at oppgavene er med på å danne kontinuitet, og oppgavene henger nøye sammen med de tema og læringsmål som er nedfelt i skolens studieplan.

1.9.5. Skriftlige fordypningsoppgaver

Studentene skal i forbindelse med prosjektoppgaver levere skriftlige fordypningsoppgaver, der de kan velge sin egen problemstilling relatert til egen faglig og kunstnerisk prosess. Det å kunne skriftliggjøre sitt prosjekt er en metode for å tydeliggjøre eget faglig- og kunstnerisk ståsted, og reflektere over og analysere egen prosess. Det er et mål at studenten skal kunne skrive et personlig essay og en prosjektbeskrivelse.

De skriftlige oppgavene blir fulgt opp av lærer, og i noen tilfeller danner de grunnlag for muntlige eller visuelle/kunstneriske presentasjoner. Dermed sikres også en utveksling av ny kunnskap mellom studentene, som lærere igjen kan bygge videre på i sin undervisning.

Alle oppgaver inngår i et individuelt kompendium som den enkelte skriver gjennom utdanningen.

1.9.6. Møtepunkt

Møtepunktene organiseres som presentasjoner, visninger og forestillinger, og gjennomløper hele studiet. Møtepunktene fungerer som arena for visning, samtale og analyse av studentenes kunstneriske arbeider, og gir en dialog mellom studentene, fagstoffet og skolens intensjoner. Alle studentene og involverte lærere deltar.

Noen ganger inviteres eksterne veiledere, kollegaer, andre studenter, andre fagmiljø eller kunstkritikere til de større møtepunktene. Minst to ganger pr semester åpnes møtepunktet for et større publikum, med unntak av 1.semester, der møtepunktene holdes internt blant studenter og lærere.²⁰

Møtepunktene gir studentene en praktisk erfaring i å kommunisere med og om egne kunstprosjekter, og å utøve egen dansekunst i møte med publikum. Studentene utfordres til å ta disse erfaringene med seg videre i det kunstneriske arbeidet.

1.9.7. Forestillings- og festivaldeltakelse

Studentene ser hvert semester obligatoriske forestillinger i Oslo sammen med veileder.

Studentene deltar i løpet av studiet på en nasjonal og en internasjonal dansekunsthøst. I en periode på én til to uker blir dette ramme for undervisningen, med veileder tilstede.

Deltakelse på forestillinger og festival bidrar til faglig og kunstnerisk oppdatering både på et nasjonalt og internasjonalt plan. Her får studentene innsikt i hva som skjer i kunstfeltet, hvordan

²⁰ Dette er for å bygge opp en forståelse for og et språk rundt situasjonen, og for å gi studentene en gradvis erfaring med å gå i dialog med sitt publikum.

ulike publikumsmøter er organisert. Deltakelse på internasjonale festivaler gir et konkret møte med den virkeligheten de utdannes til og studentene blir del av et større nettverk.

I etterkant av obligatoriske forestillinger, og underveis og i etterkant av festival foretas analyser av det studentene har sett og erfart. Nye erfaringer tas videre i teoretiske og praktiske undervisningsøkter. Studentene gis skriftlige refleksjonsoppgaver basert på dette arbeidet, som inngår i studentens eget kompendium / lærebok.

Pensum for forestillinger som studentene skal se, utarbeides pr. semester.²¹

1.9.8. Praksis

Praksis inngår som en del av utdanningen, og er med på å konkretisere det faglige innholdet i utdanningen. Praksis skal gi studenten innblikk i arbeidsliv og reelle arbeidssituasjoner, problemstillinger og arbeidsoppgaver. Praksis skal hjelpe studenten å identifisere sammenhenger mellom kunnskap og ferdigheter utviklet i utdanningen og praktisk anvendelse i arbeidslivet. Praksis skal gi studenten ulike nettverk også utenom utdanningsinstitusjonen.

I arbeidet med barn og unge har studiestedet et formalisert praksissamarbeid med Rom for Dans i første studieår.

Studenten har i 3. studieår et 2-ukers praksisopphold på en fritt valgt arbeidsplass med base i dansekunst, eksterne miljøer, kunstnere, ressurspersoner og organisasjoner som de selv tenker kan være interessante for videre arbeid. Dette kan være hos en koreograf, en gruppe, et kompani, et produksjonssted, et visningssted/scene/festival, en fag- eller interesseorganisasjon eller en utdanningsinstitusjon. Høyskolen for dansekunst har intensjonsavtaler med en rekke slike institusjoner dersom studenten ikke selv finner praksisplass.

Ved at skolen er lokalisert på Rom for Dans der også store deler av det øvrige profesjonelle feltet møtes daglig, oppstår en naturlig møteplass mellom studiestedet og fagfeltet. Studentene deltar på work-in-progress-visninger der profesjonelle aktører og grupper åpner opp for dialog. Dette er en ikke-formalisert praksis som knytter praksis og læring sammen på daglig basis og gir rom for nettverksbygging.

1.9.9. Loggføring

Studenten benytter loggbok i arbeidet med å utforske egne arbeidsprosesser og i kunstneriske prosjektarbeid. Loggbok kan benyttes i dialogen med veileder, men er først og fremst studentens egen.

Loggen blir en del av studentens individuelle arbeidsbok, en referanse til egne tidligere arbeidsprosesser og således også et arbeidsredskap til å forstå egen prosess. Loggboken er også et verktøy i arbeidet med å utvikle, redigere og dokumentere individuelle metoder tilpasset den enkeltes faglige og kunstneriske ståsted.

²¹ Pensum utvikles kontinuerlig i møte med det som er tilgjengelig på dansekunstscenen i Oslo til enhver tid, og de festivaler det kan være aktuelt å delta på.

1.10. Vurdering

Skolen benytter karaktersystemet bestått/ikke bestått.

1.10.1.Vurdering av arbeids- og læringsprosess

Studentene vurderes kontinuerlig av skolens pedagoger og veiledere, og skal også kontinuerlig vurdere egen prosess. Vurderingen er både formativ og summarisk. Dette er valgt for å skape en sammenheng mellom arbeids og undervisningsformene, som er både prosess- og resultatorientert, og der studentens egenvurdering i dialog med lærer/veileder står sentralt.

Ved fravær over 20% regnes faget som ikke bestått.

Kriterier som legges til grunn for vurdering av arbeids- og læringsprosess i det enkelte fagemne:

- Studentens utvikling av kunnskap, ferdigheter og generell kompetanse definert for fagemnet
- Studentens evne til analyse og egenrefleksjon i forhold til fagemnet
- Studentens evne til å ta i bruk av verktøy, metoder og virkemidler fra fagemnet i eget arbeid
- Studentens evne til selvstendig arbeide i forhold til fagemnet
- Studentens aktive deltakelse og tilstedeværelse i undervisning og veiledning

Studenten gis hvert semester en standpunkt karakter som settes i samarbeid mellom involverte lærere og veiledere ut fra en samlet vurdering av studentens arbeid og utvikling gjennom semesteret.

Studenten skal informeres om standpunkt karakter ved avslutning av semester for semester 1,3,5, og senest 14 dager før eksamensperioden starter for semester 2,4,6. Studenten skal informeres skriftlig dersom karakteren ”ikke bestått” benyttes.

Endelig standpunkt karakter gis i hvert fagemne ved semesterslutt i semester 2,4,6, og inngår på vitnemålet.

1.10.2.Vurdering av eksamen

Avsluttende eksamen er todelt, med en praktisk-kunstnerisk del²² og en skriftlig del, der sensorene vurderer det faglige nivået sett i sammenheng med studentens forståelse av egen kunstnerisk presentasjon.

Praktisk-kunstnerisk eksamen og skriftlig eksamen tredje studieår er studentens bachelorprosjekt.

Kriterier som legges til grunn for vurdering av praktisk-kunstnerisk eksamen:

- Studentens kunnskap om og evne til å ta i bruk sentrale tema, verktøy og virkemidler fra fagemnene, og evne til å gi dette en relevant uttrykks- og visningsform
- Studentens evne til samarbeid
- Studentens deltakelse i produksjon og praktisk gjennomføring av kunstproduksjonen

Praktisk-kunstnerisk eksamen kan gjennomføres som gruppeeksamen. Eventuell gruppeeksamen

²² praktisk-kunstnerisk eksamen tilsvare muntlig eksamen i UH-loven.

eller -prøver skal organiseres slik at hver enkelt students kunnskaper, ferdigheter og generelle kompetanse også kan vurderes på individuelt grunnlag.

Skriftlig eksamen er en hjemmeeksamen, der studenten får minimum 2 uker på å besvare oppgaven. Tema for skriftlig eksamen skal stå i relasjon til praktisk-kunstnerisk eksamen.

Kriterier som legges til grunn for vurdering av avsluttende skriftlig eksamen:

- Studentens evne til å språksette egne intensjoner i et kunstprosjekt eller en gitt faglig oppgave, og bruk av relevant fagstoff og teori
- Studentens kunnskap om sentrale tema, teorier og problemstillinger, og evne til å formidle fagstoff og løsninger skriftlig
- Studentens evne til analyse og egenrefleksjon i forhold til fagemnet

Avsluttende eksamen vurderes alle tre studieår av ekstern sensor i tillegg til lærer/veileder.

Eksamenskarakter settes på bakgrunn av en samlet vurdering fra sensor og lærer/veileder, og inngår på vitnemålet.

Det er utarbeidet et eget eksamensreglement for utdanningen.

1.10.3. Krav for fullført bachelorgrad i dansekunst og koreografisk tenkning

Alle emner i studiet må bestås for at studenten skal kunne oppnå graden Bachelor i dansekunst og koreografisk tenkning. Grunnlaget for graden skal omfatte ett av følgende:

- a) gjennomføring av studieprogram i dansekunst og koreografisk tenkning av minimum 180 studiepoengs omfang ved Høyskolen for dansekunst i Oslo
- b) gjennomføring av studieprogram av minimum 120 studiepoengs omfang ved Høyskolen for dansekunst kombinert med andre godkjente studieprogram/studier av minimum 60 studiepoengs omfang.
- c) gjennomføring av studieprogram av minimum 60 studiepoengs omfang ved Høyskolen for dansekunst kombinert med andre godkjente studieprogram/studier av minimum 120 studiepoengs omfang.

I tillegg må følgende være oppfylt:

- Opptakskravene må være oppfylt.
- Studenten må være vurdert skikket etter Universitets- og høgskoleloven.
- Studieavgift til skolen må være betalt innen avtalt tid.
- Tilstedeværelse er obligatorisk i alle fag og det kan ikke forekomme mer enn 20% fravær per fagområde.
- Hvert fagemnene for alle tre studieår må være bestått.
- Praktisk-kunstnerisk eksamensoppgave for første og andre studieår, samt praktisk-kunstnerisk del av Bachelorprosjektet i 3.studieår, må være bestått.
- Skriftlig eksamensoppgave for første og andre studieår, samt skriftlig del av Bachelorprosjektet i 3.studieår, må være bestått.

Eksamenskarakter settes på bakgrunn av en samlet vurdering fra sensor og lærere/veiledere. Eksamenskarakter oppgis som en egen karakter på vitnemålet, sammen med tittel på bacheloroppgaven.

1.11. Kopling til forskning, faglig og/eller kunstnerisk utviklingsarbeid

Utdanningen *Bachelor i dansekunst og koreografisk tenkning* ved Høyskolen for dansekunst skal være FoU/KU-basert, med hovedvekt på kunstnerisk utviklingsarbeid. Studiestedet kobler sin FoU/KU-virksomhet til sine kjerneområder som er:

- dansefag
- koreografiske fag og koreografisk tenkning
- kommunikasjonsfag
- produksjonsfag
- prosjektarbeid
- pedagogiske strategier, undervisningsmetoder, veiledning
- tverrkunstneriske samarbeid
- dansekunstnerisk arbeid med og for barn/unge

Kunstnerisk utviklingsarbeid og erfaringsbasert forskning skal:

- utfordre etablerte praksiser
- produsere ny kunnskap
- heve de ansattes kompetanse
- bidra til kompetanseutvikling hos studentene
- videreutvikle fag og arbeidsmetoder ved skolen
- skape nye kunstuttrykk
- bidra til innovasjon og økt verdiskaping i samfunnet for øvrig

Kunstnerisk utviklingsarbeid dekker kunstneriske prosesser som fører frem til et offentlig tilgjengelig kunstnerisk produkt.

FoU-arbeidet synliggjøres gjennom:

- Faglige og kunstneriske presentasjoner
- Kunstneriske produksjoner/forestillinger
- Seminarer/konferanser eller bidrag i andres seminarer/konferanser
- Bøker og tidsskrifter, eller deltakelse i andres bøker og tidsskrifter
- Rapporter / avhandlinger, eller deltakelse i andres rapporter/avhandlinger

Undervisningsmetodikken ved utdanningen inneholder verktøy for utforskende arbeid, slik også det kunstneriske utviklingsarbeidet gjør. Undervisningsmetodene er utviklet for at studentene selv skal kunne være i en kunstnerisk prosess, og ta kunstneriske valg. Det er et mål at de kunstneriske prosessene som settes i gang i utdanningen, kan tas videre av studenten selv etter utdanning.

De ansattes KU-arbeid ses som en forutsetning for å nå dette målet. Ved at ny kompetanse og nye metoder for faglig og kunstnerisk praksis utvikles hos lærerne, kan også nye metoder for å møte studentenes prosesser utvikles.

Studentene møter KU-arbeid gjennom å delta som utøvere og medskapere i lærernes KU-arbeid. Dette kan være faglig-kunstneriske utviklingsarbeid der lærerne utforsker pedagogiske strategier, undervisnings- og veiledningsmetoder sammen med studentene på gulvet. Eller det kan være KU der studentene deltar som medskapende utøvere i utviklingen av et kunstnerisk resultat, for eksempel en forestilling.

1.12. Studentutveksling og andre tiltak for internasjonalisering

Høyskolen for dansekunst har følgende ordninger for internasjonalisering og utveksling:

- internasjonale studentutvekslingsavtaler, både for individuell utveksling og for hele studentgruppen
- internasjonale gjesteundervisere som kommer til utdanningsinstitusjonen
- felles deltakelse for hele studentgruppen på internasjonale festivaler

Utvekslings- og internasjonaliseringsordningene skal bidra til å

- oppdatere, videreutvikle og spre kunnskap, ferdigheter og kompetanse og delta i internasjonale nettverk
- stimulere fagutviklingen
- styrke kvaliteten på undervisningen

Det er et mål at utdanningene det søkes om utveksling med kan utfylle egen fagprofil, komme studentene til gode og sette deres arbeid i fokus, og at studenten som utveksler fortsatt oppnår det totale læringsutbyttet for studiet.

Ved ev individuell utveksling må studenten søke om dette, og utvekslingsopplegget må godkjennes av begge utdanningsinstitusjoner.

Oslo, januar 2014

Camilla Myhre
Caroline Wahlström Nesse
Marius Kjos

Vedtatt av styret ved Høyskolen for dansekunst, 30.01.2014.